

РЕШЕНИЕ

№ 19652

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.А

при участието на секретаря Г.Х
като разглежда докладваното от Г.А Гражданско дело № 20231110102650 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявени от „Д*****“ ЕАД против „*****“ АД искове с пр. осн. чл. 411 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 000 лв. /частичен иск от сумата от 11 564,43 лв./ – заплатено застрахователно обезщетение, ведно със законна лихва за периода от 18.01.2023 г. до изплащане на вземането. Претендира разноски.

Ищецът твърди, че по договор за имуществена застраховка “Каско” е заплатил сума в размер на 11 549,43 лв., представляваща застрахователно обезщетение за нанесени на вибрационен валяк „*****“, с рег. № ***** щети, настъпили в резултат от ПТП, реализирано на 18.06.2021 г. в с. *****“ АД. Виновен за ПТП е водачът на самосвал ******, чиято гражданска отговорност към датата на ПТП е застрахована при ответното дружество. Твърди се, че това МПС в нарушение на правилата ЗДВП при движение на заден ход е ударило спрелия вибрационен валяк „*****“, рег. № ******. Излага се, че ответникът не е изпълнил задълженията си по договора за застраховка “Гражданска отговорност” по предявената от ищеца регресна претенция за заплатеното застрахователно обезщетение. Претендира разноски.

В съдебно заседание провело на 20.11.2023г. ищецът се представлява от адв. Иванова, която поддържа исковата молба. На основание чл. 214 ГПК изменя размера на предявения иск, като го увеличава със сумата от 5000 лв. и същия се счита за предявен в общ размер от 6000 лв. /частичен иск от сумата

от 11 564,43 лв./ Моли съдът да уважи предявена искова претенция. Претендира разноски.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК депозира писмен отговор на исковата молба, с който оспорва претенцията по основание и размер. Оспорва механизма на ПТП, както и застрахованият при него водач да има вина за настъпването на ПТП. Сочи, че ***** е самопотеглил. Твърди настъпване на случайно събитие или действия на трето лице. Оспорва причинната връзка между ПТП и вредите, техния размер. Сочи, че Илиан И. - водач на самосвал ***** с рег. № ***** е служител по трудов договор на застрахованото лице /едно и също по застраховка Каско и ГО/ и негов работодател на „*****“ АД, поради което регресната отговорност на водача спрямо работодателя му съгласно КТ е ограничена; поради това и ответникът като застраховател по ГО на виновния водач следва да отговаря до размерите, предвидени в КТ, до които би отговарял прекият причинител на вредата към работодателя.

В съдебно заседание провело на 20.11.2023г. ответникът се представлява от юрк. Ройдев, който оспорва исковата претенция и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира следното:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства.

С доклада по делото са отделени, като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че към датата на ПТП водачът на МПС ***** с рег. № ***** е бил със сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника; че относно увредения вибрационен валеж „*****“ с рег. № ***** в срока на застрахователното покритие по договор за комбинирана застрахователна полица по застраховка „Имущество“, сключена с ищеца, е настъпило ПТП, което съставлява покрит риск, както и че вибрационен валеж

„*****“ с рег. № ***** е отремонтено, за сума в размер на 11 549,43 лв., която ищецът заплатил.

От показанията на разпитаните по делото свидетели Б. Б. И. И. и К. Й., двустранен протокол за ПТП и от САТЕ се установява верността на твърденията относно обстоятелствата, които са свързани с произшествието от 18.06.2021 г. в с. ***** АД и предизвикването му от водача на т.а. ***** с рег. № ***** който в нарушение на правилата за движение по пътищата при движение на заден ход при неподсигурена маневра реализира удар със спрелия вибрационен валяк „*****“ с рег. № *****.

По делото е безспорно, а и от приложения договор за застраховка - полица № ***** от 2020 г. (л.11), със срок на валидност две години от сключване да говора, се установява, че между собственика валяк „*****“ с рег. № ***** и ищеца към момента на застрахователното събитие е действал договор за застраховка и че по него ищецът е задължен срещу застрахователна премия да носи риска от повреждане на застрахованото имущество.

Видно от приложения по делото писмен документ за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ (л.29), се установява, че между ответника и делинквента към момента на настъпване на застрахователното събитие е бил сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Видно от приетите по делото писмено доказателства, а именно преводно нареждане (л.28), че ищецът е обезщетил застрахования собственик на валяк „*****“ с рег. № ***** за претърпените от него вреди от процесното ПТП с плащане на възнаграждението по чл.258, вр. чл.266, ал.1 ЗЗД за ремонта на автомобила в размер на 11549,43 лв.

От приетата по делото САТЕ се установява, че размерът на средните пазарни цени за отстраняване на повредите по увредения валяк (Капак ДВ; Престилка капак ДВГ; Уплътнение капак ДВГ; Филтърна кутия; Клапан хидроразпределител с ръчно у-ение; Горивен маркуч; Датчик въздушен филтър; Маркуч високо налягане) се равнява на 13413,72 с ДДС лв.

Съдът цени заключението на вещото лице доколкото същото е изготвено въз основа на целия доказателствен материал събран по делото, включително приетите писмени доказателства, представени от ищеца и ответника както и от събраните в хода на съдебното дирене гласни доказателствени средства, чрез разпита на двамата свидетели Б. Б. И. И. и К. Й..

При така установените факти, съдът стигна до следните правни изводи:

Относно иска по чл.411 КЗ, вр. чл.45 от ЗЗД:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне - чл. 411 КЗ.

Застрахователното обезщетение следва да се определи в рамките на действителната пазарна стойност на увреденото МПС към момента на настъпване на застрахователното събитие, а такава е сумата, която е адекватна на стойността, необходима за ефективното отстраняване на причинените в резултат на пътно-транспортното произшествие вреди /решение № 115 от 09.07.2009 г. на ВКС по т.д.№ 627/2008 г., II т.о., ТК /.

От прието заключение на съдебно-автотехническа експертиза, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадено се установява, че стойността, необходима за възстановяване на увредения валяк „*****“ с рег. № ***** , изчислена на база средни пазарни цени възлиза в размер на 13413,72 лв.

Неоснователни са възраженията на ответника относно механизма за настъпване на произшествието и размера на дължимото обезщетение, които се опровергават от показанията на разпитаните по делото свидетели и от приетата САТЕ.

Следва да се обсъди и направеното от ответника възражение, че отговорността му била ограничена до уговореното в трудовия договор на служителя И. И. трудово възнаграждение, доколкото вредите са причинени от него при изпълнение на трудовите му функции съгласно чл. 206 КТ. Разпоредбата на чл. 206, ал. 1 КТ въвежда института на ограничената имуществена отговорност на работника/служителя, чиято закрилна функция е да ограничи имуществената отговорност от небрежни действия на работника/служителя в общия случай до уговореното трудово възнаграждение в трудовия договор, а когато работникът е причинил вредите, изпълнявайки свои ръководни функции – до трикратния размер на уговореното му възнаграждение. Принципно положение е, че работодателят реализира ограничената имуществена отговорност на работника в извънсъдебно рекламационно производство чрез удържки от месечното възнаграждение. От това правило има две групи от изключения, при които работодателят може направо да премине във фазата на съдебната защита и да претендира вредата си с осъдителен иск. Първата група изключения е, когато трудовото правоотношение бъде прекратено и работодателят по необходимост е принуден да събере вземането си по съдебен ред, доколкото няма трудово възнаграждение, от което да прави удържки. Втората група изключения е хипотезата, при която работникът/служителят причини вреди на трети лица. В този случай е необходимо работодателят да е сключил застрахователен договор, плащайки

застрахователната премия, при който застрахователят поема отговорността на работника/служителя за вреди, нанесени на трети лица от действия/бездействия на служителя, които по необходимост трябва да са извършени по небрежност, за да се ангажира ограничената имуществена отговорност по КТ. Работодателят в този случай няма да може да извършва удържки от възнаграждението на работника, доколкото вече ще бъде обезщетен от застрахователя и в случай на инициране и на рекламационно производство ще се обогати неоснователно. В тази хипотеза платилият обезщетение застраховател има право да се суброгира в правата на работодателя, но до размера на ограничената имуществена отговорност по чл. 206, ал. 1 КТ. В този случай ще е приложим едномесечният давностен срок по чл. 358, ал. 1, т. 1 КТ. Такива са указанията и на Върховния съд в ППВС № 7/1977 г. от 04.10.1978 г. по гр. д. № 9/1977 г. Възражението на ответника е неоснователно поради обстоятелството, че в случая не е налице хипотеза на увредено "трето лице", доколкото увреденото лице е работодателят на виновния служител. Тази хипотеза би била приложима, ако увреденото МПС беше собственост на трето за трудовото правоотношение между дружеството-работодател и И. И. лице, каквито данни по делото няма.

Поради изложеното съдът намира, че искът е основателен до размера на предявената частична претенция в размер на 6000 лв., частичен иск от сумата от 11 564,43 лв.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноски има ищецът, съобразно уважената част от исковете. Дължимите разноски, направени в производството са в размер на 1785 лв., представляващи заплатена държавна такса, депозит за САТЕ и свидетел и адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „*****“ АД с ЕИК ***** , с адрес в гр. София, ***** да плати на ищеца „Д*****“ ЕАД с ЕИК ***** с адрес в ***** , на осн. чл.411 КЗ сумата от **6000 лв.** /частичен иск от сума в общ размер от 11 564,43 лв. - регресно вземане по щета № *****/, представляваща заплатено от ищеца на увреденото лице застрахователно обезщетение вследствие на реализирано застрахователно събитие – пътно-транспортно произшествие от 18.06.2021 г., настъпило в с. Скравена с участието на валяк „*****“ с рег. № ***** , и т.а. *****с“ с рег. №

***** ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба –18.01.2023г., до окончателното плащане на сумата

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК „*****“ АД с ЕИК *****, с адрес в гр. София, бул*****, да заплати на „Д*****“ ЕАД с ЕИК *****, с адрес в *****, сумата в размер на 1785 лв., представляваща съдебни разноси за исковото производство.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____